

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Cap. IV. Quarta singularis industria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

etiam. Hic festivissimus populi unâ spectantis clamor & applausus maximus. Tempora urbe totâ referentissima, dum pro se quisque privatim Diis gratias meminisse studet. Deinde supplicationes publicæ quinque dierum ad omnia Deorum pulvinaria decretæ; hostiis majoribus litarum.

2. Æmylius Consul visis Persei tabellis, illacrymavit dejecti fato. Quia tamen Perseus se regem in illis appellare non omisit, eorum nihil, quæ peteret, impetravit. Deinde frustra latebras & fugam in templo quaesivit. Romanis demum se dedit, in castra Romana venit. Oratione Consul is de fortuna perditâ humaniter, sed lacrymans exceptus est. Hic finis belli per quadriennium cum Perseo gestis.

3. Popilius Romanæ curiæ legatus Antiochum regem virgâ suâ, quam manu gerebat, circumscribit, & jubet prius responsum reddere, quam circulo excideret.

4. Mafgaba Mafaniffæ filius miram suo parenti benevolentiam conciliat. Munera ei, omnique sumptus, quoad in Italiâ fuit, publicè præbitus. Sacrificatum in foro Romæ quinquaginta capris ad expianda prodigia. Legationes de victoriâ gratulantium auditæ, Rhodiiorum rejectæ. Elegans Rhodiiorum oratio, unius aut paucorum crimen, non omnium esse faciendum. Post orationem omnes procubuerunt, & supplices jactarunt oleas. Rhodii nec hostes judicati, nec socii.

5. Descriptio locorum & urbium quarundam Græciæ. Duobus ob bellum Macedonicum, triumphus est decretus, L. Paulo Æmylio meritissimè negatus. Actum pro illo prolixâ & admodum disertâ oratione, denique cicatrices corporis aliæque vulnera pro salute Reipublicæ excepta, sunt ostensa. Tandem & Paulus triumphavit, & Perseum regem cum tribus filiis ante curiam duxit, sed triumphum lætitiâ cognata duo funera temerârunt. Duos habuit Æmylius filios; mors unius, patris triumphum præcessit, alterius secuta est. Ipse pater laudatissimè oratione ad populum dixit.

6. Rex Prusias Romam venit, ubi victoriam Macedonicam gratulatus in Capitolio sacrificavit, & Nicomedem filium senatui commendavit. Dicitur & limen curiæ osculatus, senatores autem suos servatores appellasse. Lustrum à Censoribus conditum, ait Florus in suâ epitome. Centa capita civium trecenta & duodecim millia octingenta quinque. Ego in Livio de his nihil reperio.

Hæc ego ante annos pene quadraginta, meo bono subnotavi: & quod in hoc quadragesimo quinto seu ultimo Livii libro, id etiam in primo, id in omnibus observavi, eò convisus, ut non rem solum, & historiam præcæ condiscerem, sed ne phrasim & sententias negligere, de quo paulò post. Sed hic etiam istud probissimè tene, meliores ac notiores hos auctores non tantum in compendium dicto modo redigendos, sed historias selectiores ex iis in tua Historica ita excerpendas, ut non ad verbum ea excribas, sed ut lemme posito, prout superius dictum, succinctè rem enotes; addito auctore, libro, capite, paginâ.

Quod autem in Livio, hoc in Senecâ, Tacito, Suetonio, Salustio, Curtio, Cæsare, utroque Plinio, scriptoribus Augustæis, Ælio Spartiano, Julio Capitolino, Ælio Lampridio, Vulcatio Gallicano, Trebellio Polione, Flavio Vopisco, & quibusdam recentioribus facris & profanis legendis feci. Et en Notas Livianis simillimas. Ideo ne frustra hic moremur, ad Justum

Justum Lipsium eximii viri iudicii, eruditionis summæ, & rex in mansuetiori maxime Mutarum regno, ut supra demonstratum est, libros scripsit plurimos, quos ordine recitavi. Horreat lecturus Lipsium, tam copiosæ scriptionis molem. Ego etiamnum juvenis, tibi uni Faustine

ne hoc dixerim, quem nil celare possum, omnes Lipsii libellos & libros perlegi ad verbum, nec syllabâ dimissâ, idque singulari studio & curâ. Nulla scriptio harum me præterit, quin eam redigerem in meam epitomen. Hinc natus mihi liber meâ manu scriptus, seu, idiographus, neque facili, & non eum simul liberalis index. Nec impensè me laboris unquam pœnituit. Hinc mihi (præfiscini & eniâ tuâ dixerim) antiquitatis eruditæ multa notitia. Hinc ego plurimum sapissimè adjutus sum, & etiamnum crebrius in hac Lipsianâ domo diverfor, non styli, (quem nemo imitari poterit, aut voler, nisi affectatio imprudens) sed eruditionis causâ, quam copiosè suggerit. Atque hæc etiam una è meis olim industriis fuit. Affirmo sanctissime: Usus fructum ex iis omnibus tuli uberrimum. Hæc Faustine, non sunt, ut equi ad præsepe, qui quò numerosiores, hoc plures & ampliores avenæ agros demetunt. Hæc talia scripta sine impendiis ullis hospitantur: neque diu laxitatem quarunt; exiguis forulis tutò latent. Sed esto industriarum talium mihi hætenus vix ullus fuerit usus, id tamen inter maxima emolumenta numero, Tempus non perdidisse.

CAPUT IV.

Quarta singularis industria:

Duplicis ordinis, profani & sacri, Excerpta.

I Am suprâ parte secundâ, capite tertio, universè tres statui classes, in quas omnia, quæ sedulo lectori veniunt enotanda, referri possunt. In tres istas classes, tam sacra, quam profana diximus conjicienda: neque revocabimus dicta ad singularem hæc industriam monstrabimus. Imitetur, qui voler, nihil hic suademus; imò potius dissuademus, præcipue juveni laboris impatienti.

Ergo Lemmata, Adversaria, Historica, omnem Exceptorum materiem recipiunt; sacram, profanam. Ego tamen tres classes illas in Notis meis geminavi, statuique Lemmata sacra, & Lemmata profana; Adversaria sacra, & Adversaria profana; Historica sacra, & Historica profana: ita his sexuplices quoque indices adjunxi. Discrimen & quidem maximum inter profana & sacra, inter poetica & spiritualia, vel heri natus infans norit. Verbi gratiâ: Alterius generis est, quod Tacitus de Nerone, & quod Lipomanus aut Surius de Hilario ne memorant; profanum illud, hoc sacrum est. Idem de innumeris aliis sentiendum. Nec magni laboris est, quid sacrum, quid profanum sit, discernere; sed laboris non parvi est, utrumque in diversas classes excerpere. Nam si Historica non geminatam, sed unam tantum classem constituent, tunc quidquid historiæ de Nerone, Hilario, ac ipso Christo, &c. enotare lubear, ad Historica, unicam classem illam reduces. Idem de Lemmatibus & Adversariis judicandum. Trigeminam ergo hanc classem meo consilio non multiplicabit, qui se labori imparem judicaverit. Præstat curare unum rectè, quam duo malè. Hanc autem industriam, mi Faustine, censui aperiendam, ne tibi, quem ut alterum me complector, quidquam in his mysteriis tegerem. F A V S T I. Hunc tuum in me affectum excuscor, Eulogi, sed ne quid amittamus diei, tu, quantis potes, passibus perge. Omnes ego loquendi vices in mensam differo. Hodie nec mutum me habebis, nec abstemium convivam.

CAPUT